

Sıtkı Şükürer

Urla Belediyesi

22 Aralık 2019

Yazdır Yazı Tipi

URLA Belediye Başkanı ile ilgili gelişmeler kamuoyunu yakından ilgilendiriyor. Burak Oğuz sevdiğimiz saydığımız bir iş insanıdır. Kendisi ile ilgili konu yargıya intikal etmiştir. Umarız en kısa zamanda aklanır ve görevinin başına döner.

Bu konuyla ilgili sair bir uygulamayı da değerlendirmek isteriz. Oda şudur; Burak Oğuz'un yerine belediye meclis üyelerinin iradesi ile yeni bir belediye başkanı seçilmemiş ve fakat İçişleri Bakanlığı marifetiyle bir kayyum atanmıştır. Doğu ve güneydoğu illerinde benzer durumlarla ilgili olarak yaygın uygulama burada da tercih edilmiştir. Devletin HDP'li meclis üyelerine yönelik rezervli bakış açısı, bu defa Urlalı üyelere de teşmil edilmiş izlenimi doğmaktadır. Bağlı olarak; bu uygulama ilgili yörelerdeki oy oranları nazara alındığında HDP-PKK eşleştirmesi gibi CHP-FETÖ eşleştirmesi spekülasyonuna yol açabilir. Niyetin böyle olmasına ihtimal vermesek de umarız benzer durumlar yaşanmaz.

Devlet nedir, kim içindir?

OSMANLI, bir aile organizasyonuydu. Tarihçiler, ailenin ya da bir zümrenin menfaatleri üzerinden şekillendirilen bu neviden yapıların iktidarın devamını sağlayan erklere bir kere hakim olunduktan sonra yüzyıllar boyu sürebildiğini ifade ederler. Hakikaten bir “güç” bir şekilde bir “devlet” oluşturur ya da var olan ele geçirilir ise “fiili, hukuki, maddi ve moral” sütunlar kontrol altına alındığında bu yapıların devrilmesi kısa vadede mümkün olamıyor. Hele ki, halkta bir “itiraz” kültürü oluşmamışsa.

Esasında devlet denilen organizasyon “servis sunan bir garson” anlayışı ile çalışmalıdır. Amaç bir arada yaşama esaslarını tanzim eden bir hizmet yapısı oluşturmaktır. Batıda, özellikle İskandinav ülkelerinde bu tutumu net bir şekilde gözlemlersiniz. Uygarlık bilinci zamanla devleti özgür bireyin “empatik mutluluğuna” katkı koyan bir “aygıt” olmaya evriltmiştir.

“Sezar’ın hakkı” için mücadele geleneğinden gelen “batı” çok ciddi yalpalanmalara rağmen coğrafyamızdaki ülkelere göre, “iktidara biat eden toplum” tavrını büyük ölçüde püskürtmüştür. Genç cumhuriyetimiz 1920’lerin siyasi anlayışlarına uyumlu olarak jakoben ve devrimci bir yapıda kurulmuştu. Kurucu irade yepyeni bir toplum hayal etmiş ve sosyal mühendislik projesi için kollarını sıvamıştı. Bu amaçla asker, polis, hakim, savcı, maliye ve medya gibi iktidar parametrelerini kontrol altına almış, başta milli eğitim politikaları olmak üzere ülkeye ve topluma dair tüm tasavvurlarını hayata geçirmeye çalışmıştır.

Cumhuriyetin katkılarını biliyoruz, ancak demokrasinin geri plana alındığı bu devlet yapısı, bu zaafı ile birlikte kalıcı olarak kurumsallaşmıştır. Nitekim devran değişince yeni yöneticiler bu “çatı”nın demokrasinin değişim dinamiğini “paslandırma” konusunda son derece elverişli olduğunu fark etmişlerdir.

Sözün özü, bu ülkede devlet iktidar içindir. Bu sebeple denilebilir ki; uluslararası toplum değerleriyle çelişkilerimizin arttığı bir süreçte, maalesef bireyi öncelemeyen, devleti, kendi vazgeçilmezliği üzerinden kutsallaştıran bir modelin 21. yüzyılda ülkeyi taşımakta giderek zorlanacağıdır.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

